

Nr 490

Av herr **Werbros** m. fl., *angående tidpunkten för kommuns besvär över taxering till kommunal inkomstskatt.*

(Lika lydande med motion nr 389 i Första kammaren)

Enligt 74 § taxeringsförordningen äger kommun anföra besvär över taxering till kommunal inkomstskatt. Stadgandet avser sådana taxeringar, som åsatts eller bort åsättas inom kommunen.

I fråga om tidpunkten för anförande av besvär till prövningsnämnden stadgas i 76 § taxeringsförordningen följande:

Besvär av skattskyldig skola hava inkommit senast den 15 augusti under taxeringsåret.

Kommuns besvär skola anföras före utgången av augusti månad under taxeringsåret.

Taxeringsintendenten äger anföra besvär intill utgången av april månad året efter taxeringsåret. Har prövningsnämnden avgjort besvär över viss skattskyldigs taxering, må taxeringsintendenten dock ej därefter anföra besvär hos prövningsnämnden rörande samma taxering.

För att möjliggöra för kommun att utöva sin rätt att föra talan i taxeringsprocessen har dels föreskrivits, att de åsatta taxeringarna skall bringas till kommunens kännedom, dels medgivits rätt för den som skall föra talan för besvär berättigad kommun i fråga om viss skattskyldigs taxering att taga del av den självdeklaration, som skolat ligga till grund för taxeringen (50 § taxeringsförordningen).

Kännedom om de åsatta taxeringarna erhåller kommunen genom avskrift av inkomstlängden, som enligt 45 § taxeringskungörelsen senast den 31 juli skall tillställas kommunens styrelse.

Det har emellertid visat sig att det på sina håll icke varit möjligt för den lokala skattemyndigheten att färdigställa taxeringslängderna inom föreskriven tid. De senaste åren synes t. ex. i Stockholm längderna icke ha varit färdigställda, när tidsfristen för kommunens besvär rätt utlöpte. Under sådana förhållanden har ju själva grunden för kommunernas möjlighet att anföra besvär undanryckts. I Stockholm har man en särskild tjänsteman (chefen för avdelningen för kommunal taxeringsrevision) med fullmakt att föra kommunens talan i skatteärenden inför prövningsnämnden, kammarrätten och Kungl. Maj:t. Denne har löst problemet på så sätt att formella besvär anförts i ett antal fall, där det eventuellt kunde tänkas föreligga motiv för att kommunen skulle uppträda som part i skatte-

processen. Längre fram på året, sedan taxeringslängderna blivit färdigställda och möjlighet förelegat för vederbörande tjänsteman att taga del av de aktuella deklARATIONERNA, har de formella besvÄREN nÄRMARE utvecklats, om skÄl fortfarande ansetts fÖreligga fÖr kommunen att fÖra talan; i annat fall har besvÄREN ÅTERKALLATS. Nackdelen med detta fÖrfarande ÄR bland annat ett betydande merarbete sÄVÄL fÖR den kommunale tÄnstmANNEN som fÖR prÖvningSnÄMNDENS kansli och prÖvningSnÄMNDEN. De formella besvÄREN mÅSTE i vanlig ordning registreras hos prÖvningSnÄMNDENS kansli, och sÄVÄL utvecklingen av besvÄREN som — i motsatta fallet — ÅTERKALLELSEN av de formella besvÄREN mÅSTE behandlas av prÖvningSnÄMNDEN.

I de flesta kommunerna i landet saknas emellertid tÄnstmÄN med fullmakt att fÖra kommunens talan i skatteprocessen. I dessa kommuner torde motsvarande uppgift regelmÄssigt handhavas direkt av drÄtselkammaren respektive kommunalnÄMNDEN. Åtminstone i vissa av de stÄder, som har inrÄttat tÄnst fÖr kommunal taxeringsrevisor, torde fullmakt fÖr denne att fÖra talan fÖr kommunen ges frÄN fall till fall av drÄtselkammaren. Under den korta tidsperiod, som fÖrflyter frÄN det att avskriften av inkomstlÄNGDEN ÖVERSÄNTS till kommunen och fram till den 31 augusti, torde det av praktiska skÄl ofta vara fÖrenat med svÄrigheter att fÄ till stÄND sammantrÄDEN med respektive nÄMND fÖR att besluta vilka taxeringar som skall Överklagas. InkomstlÄNGDerna skall ju dessfÖrinnan ha genomgÅTT och de aktuella deklARATIONERNA rekvirerats och studerats.

Den kommun som inte hunnit Överklaga en taxering har formellt mÖjlighet att vÄnda sig till fÖrste taxeringsintendenten i lÄnet och fÖrmÅ denne att inom den ytterligare tid som stÄr honom till buds fÖra talan, som ju dÅ kan omfatta sÄVÄL den statliga som den kommunala taxeringen. Trots att mÖjlighet hÄrtill fÖreligger, blir det uppenbara nackdelar med ett sÄdant tillvÄgagÅngssÄTT.

Kommunen och fÖrste taxeringsintendenten kan mycket vÄl ha olika uppfattning i taxeringsfrÅgan, och i sÅ fall ÄR det icke troligt, att taxeringsintendenten pÅ kommunens begÄran hÄvdar en Åsikt, som icke ÖverensstÄmmer med hans egen. Detta torde inte minst gÄlla betrÄffande sÄdana taxeringar, som enligt 73 § taxeringsfÖrordningen skall handlÄggas av mellankommunala prÖvningSnÄMNDEN. AllmÄnna ombudet i denna nÄMND torde i regel undvika att fÖra talan i mÅl rÖrande tvist mellan kommuner rÖrande fÖrdelning mellan kommunerna av kommunalskattepliktig inkomst. Vidare ÄR det otillfredsstÄllande, att kommunen som jÄmstÄlld part med taxeringsintendenten i skatteprocessen skall vara beroende av denne fÖr att kunna fÖra talan hos prÖvningSnÄMNDEN.

Det mÅSTE sÄledes anses hÖgst otillfredsstÄllande, att kommunens besvÄrstid i frÅga om besvÄr till prÖvningSnÄMNDEN utgÄR redan den 31 augusti. Det ÄR ÖnskvÄrt att besvÄrstiden utstrÄcks Åtminstone till den 31 oktober.

Med hänvisning till vad som anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förslag till ändring av taxeringsförordningen, varigenom kommuns besvärsrätt jämlikt 76 § i förordningen utsträcker till utgången av oktober månad under taxeringsåret.

Stockholm den 25 januari 1968

W. Werbro (fp)

Lennart Mattsson (cp)

G. From (fp)

G. Hyltander (fp)

Anders Jonsson (fp)

Tage Sundkvist (cp)
